

[Hagen Hagensen]

at tage mere hensyn til dem, der skylder penge bort, end til dem, der har dem til gode. Vi må altså se på, hvordan vi kan klare dette under det regelsæt, der kommer. Betragtningen må vel være, at én spurv i hånden er bedre end 10 på taget.

Jeg skal til slut blot sige, at vi skal stile henimod at få en løsning, der tjener omsættens tarv. Jeg tror, man er på vej til at have fundet det her, og jeg tror, det er rigtigt, at man ikke laver alt for stramme og snævre bestemmelser, men overlader det til skifteretten, til erfarne skifteforvaltere – det kan måske være en af de ting, vi skal drøfte nærmere – at tage stilling til disse undertiden vanskelige skønsmæssige afgørelser.

Vi vil medvirke positivt til at få denne lovgivning bragt på rette plads.

Tørnæs (V):

Da mit partis ordfører, hr. Bjørn Elmquist, desværre ikke kan være til stede, skal jeg forklare venstres holdning til dette lovforslag fra justitsministeren. Det bliver i nogle få, principielle synspunkter.

Ændringerne vedrørende betalingsstandsningen har til formål at gavne virksomheder, der er kommet i økonomiske vanskeligheder, og at styrke kreditorernes muligheder for indflydelse på forløbet af betalingsstandsningerne – i højere grad, end tilfældet er efter de nuværende regler. Dette overordnede mål kan vi i venstre tilslutte os. Vi mener, at man herigennem, som det også er kommet til udtryk i ministerens fremsættelsestale, skaber større mulighed for at bevare arbejdspladser. Jeg skal ikke her komme ind på de enkelte foranstaltninger, lovforslaget indeholder for at realisere disse mål. Dem kan venstre fuldt ud tilslutte sig.

Alt for ofte har man haft indtryk af, at en mulighed for at rekonstruere og derved bevare en række arbejdspladser er blevet ødelagt af for stive regler om modregning i krav fra det offentlige. Det provenutab på maksimalt 20 mill. kr. om året, det offentlige her umiddelbart vil blive påført, mener vi også i venstre vil blive udlignet, ja måske mere end det, idet forslaget vil give forbedrede muligheder for virksomhedernes overlevelse.

Det andet hovedelement i lovforslag nr. L 65 er de nye regler for gældssanering i og uden for konkurs. I venstre er det et afgøren-

de ønske, at de menneskelige tragedier og familiemæssige ulykker, som ofte følger i kølvandet af tvangsauktioner, og udsigtsløse, forgældede situationer undgås. Dem har vi set uhyggelig mange af, ikke mindst i landbruget.

Heller ikke med hensyn til den del af forslaget skal jeg gå i detaljer, men alene fastslå, at vi i venstre finder det fremsatte forslag velafbalanceret og forsvarligt.

Mit partis ordfører har tidligere udtrykt en vis betænkelighed ved gældssaneringen, gældseftergivelse uden for konkurs, nemlig i det omfang man risikerer en række skadevirkninger, svækkelse af den almindelige betalingsmoral, uhæmmet gældssanering, professionelle skyldnere, stramning af kreditgivning osv. osv. Disse forhold ønsker vi stadig i venstre at den kommende lovgivning skal gardere sig imod. Det er vort indtryk, at lovforslaget indeholder de nødvendige effektive bremsekloster i så henseende. Vi tænker her især på de vide skønsmæssige beføjelser, der er tillagt skifteretten ved afgørelse af eventuel nedskrivning af gælden, så det ikke sker efter faste, forudsigelige kriterier, og på det forhold, at det er skyldneren, der får pålagt en aktiv oplysningspligt med strenge bevismæssige krav.

Til slut vil jeg gøre et par bemærkninger om ikrafttrædelsen af disse nye regler og hele tidsplanen. Den folketingsbeslutning, som jeg nævnte før, forudser, at de nye regler skal træde i kraft pr. 1. januar 1984. Vi skriver i dag den 23. november 1983. Forslaget er omfattende og indeholder også nok så vidtgående ændringer i den komplicerede lovgivning, som behandler konkurs og gældssanering. Vi mener, at disse forslag bør behandles under ét, men det kræver sin tid. Derfor er venstre indstillet på og forudser, at ikrafttrædelsesdatoen 1. januar 1984 ikke kategorisk bliver fastholdt.

Med disse bemærkninger kan jeg tilsige lovforslaget velvillig behandling.

Inger Harms (SF):

Nu foreligger så ministerens svar på folketingsbeslutningen af 2. juni 1983, hvor ministeren blev pålagt at fremkomme med forslag til en gældssaneringsordning både i og uden for konkurs.